

minister først og fremmest føler sig i Kontakt med andre Handelskredse end dem, jeg særlig kender.

Den højtærede Handelsminister udtalte endvidere, at jeg havde anvendt Nationalbankens Direktions Udtalelse fuldstændig urigtigt. Jeg behøver ikke at ofre mange Ord paa den Sag, idet jeg kan nøjes med at bede den højtærede Handelsminister at gennemlæse Fortrykket af Forhandlingerne, naar det kommer — den højtærede Minister vil da se, hvorledes jeg netop, da jeg talte om Nationalbankens Direktions Erklæring, understregede, at den drejede sig om et *almindeligt indenlandsk* Moratorium. Jeg gjorde det med absolut Hensigt, fordi jeg var ganske paa det rene med, at man maaske ellers fra visse Sider vilde paastaa, at jeg ikke havde refereret ganske korrekt, og jeg føjede oven i Købet til, at jeg — eller Mindretallet — mente, at naar Nationalbankens Direktion om et *almindeligt* indenlandsk Moratorium havde udtalt saa stærke Ord, som at det vilde være „upaakrævet“ og „fordæveligt“, saa turde vi vel ogsaa nok gaa ud fra, at ogsaa et *begrænset* indenlandsk Moratorium ikke er paakrævet.

Jeg skal slutte med at sige, at det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister ikke har ganske Ret, naar han siger, at ingen har kunnet anvise nogen Vej, der førte til et begrænset Moratorium, saaledes som den højtærede Minister og mange andre med ham har ønsket. Jeg skal henvise til Ændringsforslag Nr. 1, stillet af et Mindretal. Man vil i det finde et fuldt anvendeligt begrænset Moratorium, der netop opfylder de Betingelser, som Nationalbankens Direktion har stillet til et saadant.

Schovelin: Ærede Medlemmer vil vistnok alle have lagt Mærke til, at den Krigsrabies, som det ærede Medlem, der nu sidst talte (Birch), mente, at Moratorieloven først vilde skabe herhjemme, og som han synes selv at have været paavirket af, bragte ham til i hans første Udtalelser at støde mægtigt i Krigstrompeten, medens han nu efterhaanden er naaet ned til de dæmpede Melodier. Naar det ærede Medlem beklagede sig over, at jeg under Behandlingen af den midlertidige Lov om Udbetaling af Indlaan og Sparekassemidler — og maaske ogsaa ved andre Lejligheder — var fraværende, maa jeg sige, at jeg var ganske rigtigt borte ved den Lejlighed — det var paa en Embedsrejse. Da nu det ærede Medlem selv er naaet til at blive

Embedsmand, vil han forstaa, eller i alt Fald efterhaanden komme til at forstaa, at Embedspligter undertiden kan kalde en Rigsdagsmand andre Steder hen end i Landets Rigsdag. Naar han endvidere i al Almindelighed beklagede sig over, at jeg ikke altid var nærværende, maa jeg sige, at jeg for min Del ikke vilde beklage, hvis han af og til skulde være fraværende — jeg tror endog, hans Parti vilde være godt tjent med det. Hans Egenskab er imidlertid ikke den at være borte i rette Tid, men mere den altid at være bei der Hand.

Handelsministeren (Hassing-Jørgensen): Jeg maa gentage, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) stadig citerer Nationalbankens Direktions Udtalelser rigtigt, men anvender dem forkert. Det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem anfører Nationalbankens Betæneligheder ved et almindeligt Moratorium, naar der ikke foreligger Forslag om et saadant. Det ærede Medlem vil ikke nægte, at han hele Tiden har benyttet Nationalbankens Erklæring saaledes, at man skulde forstaa, at Nationalbanken var imod det foreliggende Lovforslag, men det er forkert, det er Nationalbanken nemlig ikke, den har overhovedet ikke haft Lejlighed til at udtale sig om det foreliggende Lovforslag. Det er altsaa den Misforstaaelse, der er mellem det ærede Medlem og mig. Det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem anfører, at Nationalbanken er Modstander af noget andet end det, der foreligger — det er jo ikke vejledende i denne Sag.

Saa siger det ærede Medlem (Birch), at det ikke er ganske rigtigt, naar jeg har anført, at ingen har kunnet vejlede Regeringen. Jeg tænkte naturligvis ikke der paa det ærede Medlem, som vi ikke forud havde henvendt os til. De, som Regeringen havde henvendt sig til, havde ikke kunnet vejlede os i denne Sag.

Birch: Jeg beder den højtærede Handelsminister oplyse, hvad det er, som kan bevirke, at et almindeligt indenlandsk Moratorium er upaakrævet, medens et andet indenlandsk Moratorium er paakrævet. Under de Forhandlinger, der har været førte, har det ikke været mig muligt at faa dette forklaret.

P. Th. Nielsen: Den højtærede Minister sagde, at Nationalbankens Direktion ikke er imod et Moratorium af det Om-